

Tasavvufi Sesleniş

– Lütuf VELİ · 06 Haziran 2010

Güneş ölür mü,vurmuşlar dört bir yanından.
Devşirme dini var öfkesinde buludun.
Bir kızıl ufuk çizmişler, akan kanından.
Devşirme kini var öfkesinde buludun.

Tan vakti ağarmakta, maşrukta kızılı.
Deniz titrek,dalgalar üşengeç sızılı.
Dağın kaderi,dünden hasrete yazılı.
Devşirme dünü var öfkesinde buludun.

Öldürdüler mehtabı,kırkını okuruz.
Kilim belledik,bir için yoğu dokuruz.
Vasiyet yazılmış enel hakka çukuruz.
Devşirme yönü var öfkesinde buludun.

Müstesna güzel,gayret ötesi vuslat mı.
Girye cebri cüheladan düşen galat mı.
İmleyişler ,nağmeyi dil hakka salat mı.
Devşirme yeni var öfkesinde buludun.

Aşkî memnu yaşarız hem,ayan olsa da.
Ney sesinde bütün gamım beyan olsa da.
Bini bir biliriz,tek tek sayan olsa da.
Devşirme beni var öfkesinde buludun...